

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana nie zastosowała właściwych kryteriów prawnych w celu wskazania nowej substancji aktywnej, przez co naruszyła przepisy, a konkretnie art. 10 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/83⁽²⁾ oraz załącznik I, Część 2, sekcja trzecia, do niej, jak również obowiązujące wytyczne, takie jak Informacje dla wnioskodawców (w szczególności części 2A i 3). Skarżąca twierdzi również, że przyjęte przez pozwaną w zaskarżonej decyzji stanowisko co do przesłanki, jaką powinna spełniać substancja czynna, aby zostać zakwalifikowana jako nowa, narusza przedmiot i cel przepisów, które opierają się nie na pojęciu „wartości dodanej” lub porównawczej skuteczności, lecz na obiektywnych standardach jakości, bezpieczeństwa i skuteczności.

Po drugie, zdaniem skarżącej pozwana naruszyła jej podstawowe prawa proceduralne, ponieważ EMEA otrzymała i uwzględniła oświadczenia podmiotu trzeciego bez poinformowania skarżącej o ich istnieniu i dania możliwości ustosunkowania się do nich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).
⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter przeciwko OHIM (GG)

(Sprawa T-278/09)

(2009/C 220/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband Deutscher Prädikats- und Qualitätsweingüter eV (Gau-Algesheim, Niemcy) (przedstawiciel: N. Schindler, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 30 kwietnia 2009 r. (sprawa R 1568/2008-1);
- obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GG” dla towarów z klasy 33 (zgłoszenie nr 6 388 284)

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 75 z powodu niedostatecznego uzasadnienia decyzji oraz art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy posiada wymagane minimum charakteru odróżniającego i nie ma konieczności pozostawienia tworzącego go oznaczenia do swobodnego używania przez wszystkich

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Antonino Aiello przeciwko OHIM (100 % Capri)

(Sprawa T-279/09)

(2009/C 220/83)

Język, w jakim została wniesiona skarga: włoski

Strony

Strona skarżąca: Antonino Aiello (Vico Equense, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Coccia i L. Pardo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cantoni ITC SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 kwietnia 2009 r., doręczonej za pośrednictwem faksu w dniu 14 maja 2009 r., wydanej w postępowaniu R 1148/2008-1 pomiędzy Antonino Aiello a spółką Cantoni ITC S.p.A oraz, po jej zmianie, oddalenie sprzeciwu B 856 163 w sprawie zgłoszenia znaku towarowego „100 % CAPRI” dla towarów należących do klas 3, 18 i 25 (nr 003563848)
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy, zawierający element słowny i numeryczny „100 % CAPRI” (zgłoszenie nr 3 563 848) dla towarów należących do klas 3, 18 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: CANTONI I.T.C S.p.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy graficzny znak towarowy (zgłoszenie nr 2 689 891) oraz krajowy znak towarowy, zawierający element słowny „CAPRI” dla towarów należących do klas 3, 18 i 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wszystkich spornych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jak również art. 50 ust. 1 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zastąpione rozporządzeniem nr 207/2009).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — Fédération Internationale des Logis przeciwko OHIM (przedstawienie kwadratu koloru zielonego)

(Sprawa T-282/09)

(2009/C 220/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale des Logis (Paryż, Francja) (przedstawiciel: B. Brisset, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 22 kwietnia 2009 r. w sprawie R 1511/2008-1 i dopuszczenie rejestracji rozpatrywanego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający kwadrat koloru zielonego dla towarów i usług z klas 3, 18, 24, 43 et 44 — zgłoszenie nr 6 468 789

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ szczególne i specyficzne przedstawienie kwadratu o wypukłych bokach koloru zielonego posiada odróżniający charakter w odniesieniu do towarów i usług, dla których dokonane jest zgłoszenie w zakresie, w jakim elementy te nadają temu znakowi towarowemu oznaczającemu wspomniane towary i usługi odróżniający wygląd.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — CEVA przeciwko Komisji

(Sprawa T-285/09)

(2009/C 220/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyricol, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- po pierwsze, stwierdzenie braku uzasadnienia tytułów wykonawczych z dnia 11 maja 2009 r. wynikających z czterech not obciążeniowych Komisji Europejskiej nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.;
- po drugie, stwierdzenie ryzyka bezpodstawnego wzbogacenia się przez Komisję w razie zwrotu przez CEVA kwoty w wysokości 173 435 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę;
- w związku z tym stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych wynikających z czterech not obciążeniowych nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.;
- wreszcie stwierdzenie naruszenia przez Komisję postanowień umownych umowy nr Q5RS-2000-31334 zwanej SEAPURA;
- w szczególności stwierdzenie naruszenia postanowień art. 22 5° § 3 załącznika II, art. 3.5 załącznika II do umowy nr Q5RS-2000-31334;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych wynikających z czterech not obciążeniowych nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych, w których Komisja żąda zwrotu pełnej kwoty zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy SEAPURA nr Q5RS-2000-31334 dotyczącej projektu w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty oparte na:

- braku wystarczającego uzasadnienia, w zakresie w jakim Komisja oparła się na domniemywanym naruszeniu zobowiązań umownych przez skarżącą, przy czym nie przedstawiła okoliczności prawnych i faktycznych na poparcie tego twierdzenia;